

Påven Franciskus budskap för 2017 års Världsmissionsdag

Missionen i den kristna trons hjärta

Kära Bröder och Systrar,

Ännu en gång samlar världsmissionsdagen oss i år runt Jesus, som var "den allra förste och störste evangelisten" (Paulus VI, *Evangelii Nuntiandi*, 7), som ständigt sänder oss att förkunna evangeliet om Gud Faderns kärlek i den Helige Ande. Denna dag ger oss åter tillfälle att reflektera över *Missionen i den kristna trons hjärta*. Kyrkan är till sin natur missionerande. Annars skulle hon inte längre vara Kristi kyrka, utan en bland många andra som snart skulle sluta att tjäna sitt syfte och försvinna. Det är därför viktigt att vi ställer oss vissa frågor om vår kristna identitet och vårt ansvar som troende i en värld som drabbats av förvirring, besvikelser, frustration och som slitits sönder av många inbördesstrider, som orättfärdigt riktat sig mot den oskyldige. Vad är det *grundläggande* och *själva kärnan* i vår mission? Vilka är de *väsentliga närmanden* vi behöver göra för att fullfölja vårt uppdrag?

Missionen och den omdanande kraften i Kristi evangelium, Vägen, Sanningen och Livet

1. Kyrkans uppdrag, som riktar sig till alla män och kvinnor av god vilja, är grundat i evangeliets omdanande kraft. Evangeliet är det glada budskapet, som är fyllt med smittsam glädje, för det innehåller och ger nytt liv. Den uppståndne Kristus liv, Han, som genom att skänka oss sin livgivande Ande, blir för oss Vägen, Sanningen och Livet (jfr Joh. 14:6). Han är *Vägen*, som låter oss följa honom med tillförsikt och mod. Genom att följa Jesus, som vår *Väg*, upplever vi *Sanningen* och tar emot hans *Liv*, som är gemenskapens fullhet med Gud Fadern i den Helige Andes kraft. Det livet gör oss fria från all slags själviskhet och är en källa till kreativitet i kärlek.

2. Gud Fadern önskar att hans söner och döttrar genomgår en förvandling, som finner sitt uttryck i tillbedjan i ande och sanning (jfr Joh. 4:23-24), genom ett liv som väglets av den Helige Ande i Sonen Jesus förebild till Gud Faderns ära. "Guds ära är den levande mannen" (Irenaeus, *Adversus Haereses* IV, 20,7). Evangeliets förkunnelse blir ett vitalt och effektivt ord som uppnår det som det förkunnar (jfr Jes 55:10-11): Jesus Kristus som ständigt antar kött i varje mänsklig situation (jfr Joh. 1:14).

Kristi uppdrag och *kairos*, frälsningens tid

3. Kyrkans uppdrag är inte att sprida en religiös ideologi och än mindre att föreslå en hög etisk lära. Många rörelser i världen inspireras av höga ideal och hur de skall leva ett meningsfullt liv. Genom Kyrkan fortsätter Jesus Kristus att själv evangelisera och verka. Hennes uppdrag förverkligas på så sätt i historien i *kairos*, frälsningens tid. Genom evangeliets förkunnelse blir den uppståndne Jesus samtida med oss, så att de som välkomnar honom med tro och kärlek kan få erfara hans Andes förvandlande styrka. Det gör mänskligheten och skapelsen fruktbar, precis som regnet gör med jorden. "Hans uppståndelse är inte en händelse i det förflutna utan

innehåller en vital kraft som har genomsyrat denna värld. Där allt förefaller att vara dött, dyker det plötsligt upp tecken på uppståndelsen. Det är en okuvlig kraft (*Evangelii Gaudium*, 276).

4. Låt oss inte glömma att "vara kristen inte är resultatet av ett etiskt val eller en högstämd tankevärld, utan mötet med en händelse, en Människa, som ger liv åt en ny horisont och en avgörande riktning" (Benedikt XVI, *Deus Caritas Est*, 1). Evangeliet är en Människa som ideligen ger sig själv och ständigt bjuder in dem som tar emot honom med ödmjuk och religiös tro för att dela hans liv genom att ta del i påskmysteriet om hans död och uppståndelse. Genom *Dopet* blir evangeliet källan till ett nytt liv, befriat från synd samt upplyst och förvandlat av den Helige Ande. Genom *Konfirmationen* blir den förstärkt smörjelse, som, genom samme Ande pekar ut nya vägar och strategier för vittnesmål. Genom *Eukaristin* blir den näring för ett nytt liv, en "odödlighetens medicin" (Ignatius av Antiokia, *Ad Ephesios*, 20, 2).

5. Världen behöver Jesu Kristi Evangelium. Genom Kyrkan fortsätter Kristus sitt uppdrag som den gode samariern, som bekymrar sig om mänsklighetens blödande sår och ständigt söker efter de som driver omkring på krokiga vägar som inte leder någonstans. Tacka Gud för att så många betydande erfarenheter fortsätter att vittna om Evangeliets förvandlande makt. Jag tänker på en student som tillhörde Dinkastammen som, på bekostnad av sitt eget liv, skyddade en annan student från den fientliga Nuerstammen, en student som skulle komma att dödas. Jag tänker på det eukaristiska firandet i Kitgum, i norra Uganda, där, efter en brutal massaker av en rebellgrupp, en missionär fick folket att upprepa Jesu ord på Korset, "min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?" Det var ett uttryck för brödernas och systrarna desperata rop till den korsfäste Herren. För människorna var detta firande en väldig källa för tröst och mod. Vi kan också tänka på de oräkneliga vittnesmål för hur Evangeliet hjälper oss att övervinna småaktigheter, konflikter, rasism, stamroligheter och att överallt främja försoning, broderskap och generositet.

Missionsarbetet inspirerar till en spiritualitet av ständig exodus, pilgrimsfärd och exil

6. Kyrkans missionsarbete verkar stimulerande på den ständiga folkvandringens andlighet. Vi utmanas att "lämna våra egna bekvämlighetszoner för att nå ut till periferierna som behöver Evangeliets ljus" (*Evangelii Gaudium*, 20). Kyrkans mission driver oss att företa en *ständig pilgrimsfärd* genom livets öknar samt genom de varierande erfarenheterna om hunger och sökande efter sanning och rättvisa. Kyrkans missionsarbete inspirerar oss till en känsla för den *ständiga landsförvisningen* för att göra oss medvetna om törsten efter det oändliga och att vi lever i exil och färdas mot vårt slutliga mål och är redo för det himmelska Konungadömet "redan" och "ännu inte".

7. Missionen påminner Kyrkan om att hon inte är ett ändamål i sig själv, utan ett ödmjukt medel och en förmedlare av Guds rike. En Kyrka, som åberopar sig själv och är nöjd med sin jordiska framgång, är inte en Kristi Kyrka för hans korsfästa och ärorika Kropp. Det är därför som vi skulle föredra "en Kyrka som är slagen, sårad och smutsig, för att den varit ute på vägarna, i stället för en Kyrka som är sjuk av att vara inskränkt och klamrar sig fast vid sin egen säkerhet". (*ibid.* 49).

Unga människor är missionens hopp

8. Unga människor är missionens hopp. Människan Jesus Kristus och det glada budskap han förkunnar fortsätter att attrahera många unga. De söker vägar att med mod och entusiasm ställa sig till mänsklighetens tjänst. "Det finns många unga som solidariskt strider mot världens ondska och engagerar sig i olika insatser och frivilligarbeten... Hur vackert är det inte att få se de unga som "gatupredikanter", som med glädje för ut Jesus till varje gata och hörn på jorden" (*ibid.* 106). Nästa ordinarie generalförsamling för biskopssynoden, som kommer att hållas år 2018 på temat *Unga människor, Tron och Kallelser*, representerar en möjlighet att involvera de unga i det delade missionärsansvaret som behöver deras rika fantasi och kreativitet.

De påvliga missionsinstitutens uppgift

9. De påvliga missionsinstituterna är värdefulla för att de uppväcker hos varje kristen gemenskap en önskan att nå ut bortom de egna begränsningarna och den egna säkerheten för att förkunna evangeliet för alla. Tack vare en djup, dagligen vårdad missionerande andlighet och ett ständigt engagemang att väcka missionärsmedvetande och entusiasm, arbetar unga, vuxna, familjer, präster, biskopar, vigda män och kvinnor med att utveckla en djup missionär förståelse hos alla. Världsmissionsdagen, som främjas av det påvliga institutet för spridningen av tron, ger en god möjlighet för de kristna gemenskapernas missionsverksamhet att förena sig i bön, att vittna med sitt liv och att dela med sig av sina ägodelar, som svar på evangelisationens vidsträckta och trängande behov.

Att föra ut vårt missionsarbete med Maria, Evangelisationens Moder

10. Kära bröder och systrar, när vi börjar vårt missionsarbete, låt oss hämta inspiration från Maria, evangelisationens moder. Påverkad av Anden, välkomnade hon livets ord i djupet av sin ödmjuka tro. Må vår Jungfru Moder hjälpa oss att säga vårt eget "ja", när vi vet hur stort behovet är, att i vår egen tid göra det glada budskapet känt i världen. Må hon förnya vår strävan att till alla föra fram det glada budskapet om livet, som segrar över döden. Må hon även ingripa för oss, så att vi kan finna den heliga djärvhet som behövs för att finna nya vägar att skänka frälsningens gåva till alla män och kvinnor.

Vatikanen den 4 juni 2017

Pingstens högtidliga firande

FRANCISKUS